

РЕШЕНИЕ

№ 932

гр. Стара Загора, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и девети септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря Маргарита Огн. Николова
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20235530102921 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. с &19, ал.1 от ЗИД на
АПК.

Жалбоподателката А. Г. сочи, че на 17.02.2023 г. посетила Община
Стара Загора и подаде Заявление, вх. № ***** г. с приложени
копия на удостоверение за наследници, удостоверение за банкова сметка и
заповед № ***** г. на директора на Областна дирекция
„Земеделие“ – Стара Загора. На самото заявление не било посочено кой и с
каква заповед го е утвърдил като образец. Описаните в образеца на
заявлението допълнителни документи, актуална скица на имота, документ за
собственост и копие на лична карта не намерила за относими към нейното
искане. Към момента на подаване на заявлението не разполагала с исканите
документи. Жалбоподателката изяснява, че съгласно приложената заповед на
директора на Областна дирекция „Земеделие“ за правоимащ е бил определен
нейният баща и евентуалната промяна в собствеността на земеделските земи
и в актуалната скица не би могло да промени този съществуващ към момента
на издаването на заповедта факт.

Във връзка с подаденото от нея заявление получила две писма от зам.-кмета на Община Стара Загора с указания да представи актуална скица на имота, документ за собственост и копие на лична карта, което счита за неправилно. С нейно писмо-жалба с вх. № ***** по описа на Община Стара Загора оспорила писмата с исканите допълнителни документи. и посочила, че в случай, че не ми бъде изпълнено искането. Моли съдът да отмени мълчаливия отказ на кмета на Община Стара Загора и да издаде съдебен акт, с който да задължи кмета да ѝ бъде изплатена преведената сума от 91,00 лв. /деветдесет и един лева/ на посочената в заявлението нейна банкова сметка.

В срока по чл. 163 АПК не е постъпил отговор от въззиваемата страна, която чрез пълномощника си в днешното съдебно заседание заема становище за неоснователност на жалбата, като я оспорва.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените с жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните, приема за установено от **фактическа страна** следното:

Със Заявление вх. № ***** г. подадено по реда на чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ /л. 24 от адм.д. № ***/2023 г./ жалбоподателката е поискала от Община Стара Загора да ѝ бъде заплатена/преведена определена сума във връзка с преведени на Община Стара Загора парични средства съгласно чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ. Към заявлението е било представено удостоверение за наследници /л. 25 от адм.д. № ***/2023 г./ и банкова сметка /л. 26 от адм.д. № ***/2023 г./. С писмо изх.№ ***** г. /л. 22 от адм.д. № ***/2023 г./ жалбоподателката е уведомена да представи актуална скица на имота, документ за собственост и копие от лична карта, за което няма спор, че е получено от жалбоподателката, която на 09.03.2023 г. изрично заявява, че няма да представи исканите документи, тъй като такива не са и били искани от ОД „Земеделине“ при изплащане на сумите от рентите за следващите стопански години. С писмо изх.№ ***** г. /л. 16 от адм.д. № ***/2023 г./ отново са били изискани посочените документи, като същите не са били представени. На 17.03.2023 г. жалбоподателката депозира до административния орган искане за изплащане на паричната сума, като в противен случай това искане да се счита за жалба /л. 13-15 от адм.д. № ***/2023 г. **По делото е представено** заверено копие от административната преписка, което освен горепосочените писмени доказателства съдържа

единствено Заповед № ***** г. на директора на Областна дирекция „Земеделие, която съдържа и регистър на белите петна по собственици за стопанската 2014/2015 г. /л. 27-39 от адм.д. № ***/2023 г./.

При така установеното, съдът от правна страна намира следното:

Жалбоподателката е лице с право на жалба, извършеното оспорване е в законовоустановения срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност. Следователно жалбата е **допустима**, вкл. по следните съображения:

Предмет на делото е мълчалив отказ на Кмета на Община Стара Загора да се произнесе по подадено от жалбоподателката заявление Заявление вх. № ***** г. за разпореждане за заплащане на сумите постъпили по банковата сметка на административния орган за чужди средства на основание § 16 от ПЗР на ЗИД ЗСПЗЗ. Действително по делото са приложени и две писма изх.№ ***** г. и изх.№ ***** г. на Зам. Кмета на Община Стара Загора във връзка с подаденото заявление от жалбоподателката и изпратено на същата, но с оглед съдържанието и на двете писма не може да се приеме, че е налице изричен отказ. Цитираните писма имат уведомителен характер и не съдържат волеизявление по смисъла на чл. 21 АПК по отношение на правата на жалбоподателката и направено от нея искане по горепосоченото заявление. От тези писма не произтичат никакви права или задължения за нея, нито се засягат нейни законни интереси, което е един от признаците на административния акт. Писмата обективират само становище на административния орган, с което се уведомява жалбоподателката за направена проверка за постъпили парични суми на името на нейния наследодател и са изискани документи във връзка със заявлението. При това положение настоящият съд приема, че цитираните писма не са индивидуален административен акт, съответно не представляват и изричен отказ, който да подлежи на оспорване в настоящото производство /така и определение № 371/08.06.2023 г. на Старозагорски административен съд /л. 53-54 от адм.д. № ***/2023 г./, в което ясно се сочи, че жалбата е единствено против мълчалив отказ на Кмета на Община Стара Загора. Изричен отказ от страна на ответника не е налице, поради което и предмет на делото е оспорения мълчалив отказ на Кмета на Община Стара Загора да се произнесе по подаденото от жалбоподателката заявление. В случая е налице

именно мълчалив отказ тъй като не е изпълнена процедурата и е изтекъл срока за произнасяне на компетентния за това орган. Когато компетентният административен орган прецени, че освен представените от заявителите доказателства, липсват и други в изпълнение на изискванията на закона, то негово задължение е да укаже на молителя да представи допълнително такива, като даде указания за това, а не да бездейства, с което бездействие практически засяга интересите на заявителя, който не е в равностойно положение с административния орган. Получените указания да бъдат отстранени недостатъците в искането са получили отговор от административния орган, но след това не е налице произнасяне в законоустановения срок. В случая жалбата е подадена на 29.03.2023 г., след като е изтекъл срокът за произнасяне на органа и в рамките на преклузивния едномесечен срок за оспорване на мълчалив отказ по чл. 149, ал. 2 АПК. Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Този отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 58, ал.1 АПК и е напълно приравнен към изричния такъв. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол, при който съдът следва да прецени неговата законосъобразност, като вземе предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право и евентуалните мотиви на органа да не уважи искането.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 37в, ал. 7 /Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2012 г./ ползвател на земеделски земи, който се ползва от заповедта по ал. 4 в частта за земите по ал. 3, т. 2, внася по банкова сметка за чужди средства на общината сума в размер на средното годишно рентно плащане за землището в срок до 10 септември. Сумите са депозитни и се изплащат от общината на правоимащите лица въз основа на заповедта на директора на областната дирекция „Земеделие“ по ал. 4. **В случая е налице влязла в сила заповед № ***** г. на директора на Областната дирекция „Земеделие“ по местонахождението на имотите /никоя от страните не твърди, че посочената заповед е оспорвана, респ. отменена и няма данни за това/, съгласно която следва да се извърши рентното плащане и това следва директно от разпоредбата на чл. 37в ал. 7 ЗСПЗЗ /Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2012 г./, като**

землището на с. *****, за което се отнася разпределението на ползването на масивите, попада в териториалния обхват на ОД „Земеделие“ - гр. Стара Загора. Както се посочи съгласно нормата на чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ /Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2012 г./, ползвател на земеделски земи, който се ползва от заповедта по ал. 4 в частта за земите по ал. 3, т. 2, внася по банкова сметка за чужди средства на общината сума в размер на средното годишно рентно плащане за землището в срок до 10 септември, а сумите са депозитни и се изплащат от общината на правоимащите лица **въз основа на заповедта на директора на областната дирекция „Земеделие“ по ал. 4.** Следователно влязлата в сила заповед № ***** г. на директора на Областната дирекция „Земеделие“ представлява стабилен административен акт /влязъл във формална сила/ - спазена е разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 7 АПК вр. чл. 149, ал. 1 АПК. В тази заповед ясно е посочено, че правоимащо лице е Т. Ж. В. /наследодател на жалбоподателката/, а и в самата заповед се сочи още, че сумите следва да се изплащат на правоимащите лица. Поради това при подаване на заявлението в Община Стара Загора е достатъчно правоимащите лица да се легитимират, а наследникът да приложи и удостоверение за наследници. Общината следва да извършва единствено проверка на всяко от подадените заявления, като следва да установи сумата на дължимото плащане, определена в заповедта по чл. 37в, ал. 4 ЗСПЗЗ, като за целта прави извлечение от заповедта, съдържащо имотите на собственика, включени в заповедта, дължимото рентно плащане за всеки от тях и общата сума, която следва да бъде изплатена, но не и да извършва втора преценка дължи ли се плащане. Когато посоченият в заповедта имот е наследствен, то определените суми се изплащат на наследника подал съответното заявление по гореописания ред. Изискването за документ за собственост към днешна дата /което всъщност е указанията на административния орган/ е безпредметно, тъй като когато собственикът на имот по чл. 37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ е прехвърлил собствеността върху имота след издаване на заповедта по чл. 37в, ал. 4 ЗСПЗЗ то дължимото рентно плащане се изплаща на собственика, посочен в заповедта и това очевидно е така, тъй като то съставлява самостоятелно облигационно право, което не се прехвърля по силата на прехвърлянето на вещното право на собственост. Дори при отправени към органите по поземлена собственост претенции от приобретатели на земи по чл. 37, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ, за които областна е изплатено дължимото рентно

плащане на собственика, посочен в заповедта, следва да бъде издаден документ, удостоверяващ извършеното плащане, **а възникналите между страните гражданскоправни отношения следва да се уреждат съгласно действащото законодателство /в тази връзка вж. и решение № 65/06.07.2023 г. на Средецки районен съд по гр.д. № 179/2023 г., в което е констатирано и наличието на указания, одобрени със Заповед № РД 09874/13.11.2015 г. на Министъра на земеделието, за изплащане от областните дирекции на постъпилите по реда на чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ суми за имотите по чл. 37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ, определени в издадените по реда на чл. 37в, ал. 4 ЗСПЗЗ заповеди, заявленията се подават от лице, което е собственик, съсобственик, наследник на имота към момента на издаване на заповедта по чл. 37в, ал. 4 ЗСПЗЗ, т.е. не е необходимо да се установява право на собственост към днешна дата/. По отношение на изискването на скица на поземления имот е достатъчно да се посочи единствено, че административният орган следва служебно да се снабди с нея на основание чл. 36, ал. 6 АПК вр. ал. 1 и чл. 9, ал. 2 АПК, в които правни норми ясно се казва, че органът, водещ производството по своя инициатива или по искане на страна, **изисква от съответните административни органи**, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, в рамките на своята компетентност да издадат и изпратят удостоверения, да изпратят документи, други доказателства или информация, от значение за производството /ал. 6/ и доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи /ал. 1/. Ответникът не сочи наличие на изключение в случая. Изискването в случая за представяне на копие на личната карта не намира дори формална логика – при положение, че е посочена банковата сметка на жалбоподателката за превод на паричната сума, като тази банкова сметка е лично нейна /така удостоверение, л. 26 от адм.д. № ***/2023 г./ няма съмнение, че тя лично ще получи паричната сума. Посоченото изискване за копие на лична карта би имало основание в други случаи – напр. подаване на заявление чрез пълномощник или сочене на банкова сметка за превод на рентното плащане на различно правоимащото лице, които обстоятелства обаче в случая не са налице – жалбоподателката е подала заявлението лично и е предоставила лична своя банкова сметка, което изключва всякакво съмнение.**

Необходимо е да се изясни още нещо - по отношение на аргументите, наведени от ответната страна, че не разполага с достатъчно данни, настоящият съд следва да посочи, че в АПК от 2019 година с добавянето на нов чл. 13а е въведен **принципа за комплексно административно обслужване**. В тази връзка са допълнени и правомощията на административните органи при издаване на индивидуални административни актове и осъществяване на административни услуги в чл. 36 АПК. Поради това при положение, че веднъж вече административен орган се е произнесъл по дължимостта на рентното плащане на наследодателя на жалбоподателката, то с оглед новата разпоредба на чл. 13а и допълненията на направени в чл. 36 АПК, че компетентното длъжностно лице е длъжно ако не да събира, то поне да обсъжда други информационни източници извън намиращите се при него е следвало да се прецени наличието на заповед № ***** г. на директора на Областната дирекция „Земеделие“ и доказателствата послужили за нейното издаване. По делото са налични достатъчно данни, които административният орган е можел да използва, така че да издаде искания административен акт /вж. в тази връзка **решение № 2704/15.03.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9251/2022 г., III о./**. Също **решение № 1087/07.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10491/2021 г., IV о.**, в което се сочи, че по силата на чл. 13а АПК задължение на административният орган е да улеснява достъпа до административно обслужване, да съдейства за намаляване на разходите за осъществяването му и за намаляване на административната тежест като цяло. Разпоредбите на чл. 36, ал. 1, ал. 4 и ал. 6 АПК от своя страна са начин за реализация на принципното положение, че доказателствената тежест лежи върху водещия орган в производството по издаване на акта. Дори делегирането в специален закон на конкретен административен орган да определя в подзаконов нормативен акт провеждането на административното производство, не променя правилото, че общият закон /АПК/ ще има приоритет пред реда, детайлизиран в подзаконовия акт. След изложените **принципни разяснения** следва да се посочи, че в настоящия случай имотите по чл. 37в, ал. 3, т. 2 ЗСПЗЗ са определени със заповед № ***** г. на директора на Областната дирекция „Земеделие“, като от приложения опис към същата, процесния имот с № *****, в землището на с. *****, общ. Стара Загора, е посочен като собственост на Т. Ж. В. починал на ***** г. Съобразно изложеното в

предходния абзац рентното плащане следва в този случай да се извърши на наследниците на Т. Ж. В., като жалбоподателката е единствен негов наследник.

В заключение следва да се отбележи още, че с доклада по делото на основание чл. 163, ал. 3 АПК вр. чл. 146, ал. 2 ГПК беше дадена възможност на административния орган да обоснове необходимостта и да посочи правното основание да изисква документи за собственост /при положение, че този въпрос вече е разрешен със заповедта на директора на Областна дирекция „Земеделие“/, но това не бе сторено. Правилно в устните състезания процесуалният представител на административния орган отбеляза, че рентните плащания се дължат на собственика на имота и той следва да установи това свое качество, но този въпрос вече е бил разрешен със заповед № ***** г. на директора на Областната дирекция „Земеделие“, сочеща, че правоимащо лице, т.е. собственик е Т. В., а жалбоподателката е единствен негов наследник.

Отделно от това следва да се посочи още, че несъмнено след като компетентен орган да издаде административен акт е сезиран със заявление от жалбоподателя, то бездействието му не е правно ирелевантно за настоящата жалбоподателка. Наличието на компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за прилагането на фикцията-мълчалив отказ уредена в чл. 58, ал. 1 АПК. Мълчалив отказ е налице тогава, когато искането до административния орган се отнася до издаване на индивидуален административен акт, т.е., когато органът има задължение да се произнесе по направеното искане, тъй като само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и непроизнасяне на органа в определения срок. Мълчаливият отказ в правната теория и съдебна практика, се приема за индивидуален административен акт с негативно съдържание. Затова така посочените фактически основания за изискване на документи не биха и могли да бъдат предмет на разглеждане в настоящото производство, поради което отказа обективиран като мълчалив без излагане на съответни мотиви не биха могли да бъдат заместени от изложените съображения в хода на съдебното производство от страна на административния орган. Допуснато

е процесуално нарушение от категорията на съществените, довело до незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, с оглед липсата на мотиви дали искането на жалбоподателката е основателно или не, налице ли са предпоставките за издаване на административния акт, като същите не могат да бъдат заместени в хода на съдебното производство, както и с оглед това, че настоящата инстанция не е компетентна да се произнесе по искането по същество, мълчаливия отказ следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган за произнасяне по подаденото заявление при спазване на дадените в настоящото решение указания. Предвид нормата на чл. 173, ал. 2 АПК в случая, естеството на акта не позволява на съда решаване на въпроса по същество, поради което следва административната преписка да бъде върната на административния орган за произнасяне по същество съобразно мотивите на съда.

Ето защо настоящият съд приема, че мълчаливият отказ на Кмета на Община Стара Загора е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Доколкото естеството на акта изключва делото да бъде решено по същество, преписката следва да се изпрати на административния орган за произнасяне по заявлението на жалбоподателката. В тази насока и възраженията на административния орган за наличие на основания за отказ по заявлението са неоснователни. Ако е считал, че същите са налице е следвало да уведоми оспорващия за това, а при наличие на мълчалив отказ съдът няма как да го установи в настоящото производство. Налице са отменителните основания по смисъла на чл. 146, т.2 и т.4 АПК, като на основание чл. 173, ал. 2 АПК, преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, при спазване на указанията, дадени в настоящото решение. С оглед разпоредбата на чл. 174 АПК, следва да се определи и срок за новото произнасяне от тридесет дни. По отношение на претенцията за законната лихва следва да се изясни на административния орган, че с влязло в сила протоколно определение от 22.05.2023 г. на Старозагорски административен съд тази претенция е оставена без разглеждане, т.е. налице е влязъл в сила съдебен акт по отношение на нейната недопустимост.

С разпоредбата на чл. 143 АПК са определени правилата за дължимост на разноски, направени в производството пред съда, като във всички предвидени хипотези, тежестта за понасяне на сторените по делото разноски е

обусловена от резултата при оспорването на административния акт. Правният разум, залегнал в текстовете на чл. 143, ал. 1 - ал. 4 АПК, изисква да бъдат заплатени разноските на страната, в чиято полза е постановеният съдебен акт, от страната, за която оспорването е приключило неблагоприятно. С оглед изхода на делото жалбоподателката се дължат направените по делото разноски в размер на 30,00 лв., представляващи заплатена държавна такса /л. 11 от адм.д. № ***/2023 г./.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК вр. чл. 173, ал. 2 АПК и чл. 174 АПК, Старозагорски районен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Кмета на Община Стара Загора да се произнесе по заявление вх. № ***** г. по чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ като разпорежи плащане на сумите постъпили по банковата сметка на Общината за чужди средства.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Община Стара Загора за изрично произнасяне по заявление вх. № ***** г. по чл. 37в, ал. 7 ЗСПЗЗ, подадено от А. Т. Г. при съблюдаване на указанията по тълкуването и прилагането на закона дадени в мотивната част на настоящото решение, като **ОПРЕДЕЛЯ** тридесетдневен срок за произнасяне на административния орган, считано от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Община Стара Загора, ЕИК 000818022, със седалище и адрес на управление гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, представлявана от Кмета Живко Веселинов Тодоров да заплати на А. Т. Г., ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** разноски по делото в 30,00 лв. /тридесет лева/ внесена от нея държавна такса.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред Старозагорски административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____